

UZASADNIENIE

Powód, J. A., wniósł o zobowiązanie pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. do dokonania wymiany wadliwego samochodu marki P. (...) nr nadwozia (...) na samochód tej samej marki i modelu, wolny od wad, oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych albo według spisu kosztów, gdy taki zostanie przedstawiony.

W uzasadnieniu swojego roszczenia wskazał, że w dniu 26 czerwca 2013 r. kupił od pozwanego wyżej opisany samochód marki P.. Pojazd ten użytkowany był przez powoda oraz jego żonę. Od początku eksploatacji wykazywał szereg wad. Już w dniu 05 grudnia 2013 r. poddany został pierwszej naprawie usterki, określonej jako „nie wchodzi na obroty”. W okresie od lutego 2014 r. do czerwca 2015 r. powód zgłaszał pozwanemu kolejne usterki i nieprawidłowości w pracy zakupionego pojazdu (łącznie zgłosił w tym okresie 11 usterek). W dniu 06 maja 2015 r. powód zlecił innemu przedstawicielowi (...) Spółce z o.o. z siedzibą w C. diagnostykę komputerem serwisowym w celu wykonania odczytu pamięci sterowników. Odczyt wykazał szereg błędów, których nie zdołano usunąć w serwisie w O.. W ocenie powoda nie jest możliwe doprowadzenie ww. pojazdu do stanu, umożliwiającego jego prawidłowe wykorzystanie. Jego wady nie mogą być usunięte. Powód podniósł, że wielokrotnie interweniował w tej sprawie u pozwanego, otrzymując różne ustne tłumaczenie. Pomimo wezwania pozwanego do wymiany wadliwego samochodu na samochód tej samej marki i modelu, wolny od wad, pozwany odmówił zastosowania się do doręzonego mu wezwania, twierdząc, że pojazd nie posiada żadnych wad, zmniejszających jego użyteczność.

Pozwany, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podniósł, że roszczenie powoda jest bezzasadne. W pierwszej kolejności pozwany podkreślił, że wbrew twierdzeniom powoda nigdy nie potwierdzono istnienia niezgodności towaru z umową. Pozwany przyznał, że powód nagminnie zgłaszał usterki, polegające na szarpaniu, nagłym przyspieszaniu, niewchodzeniu na obroty oraz przygasaniu silnika. W związku z tym wykonano szereg czynności diagnostycznych celem sprawdzenia możliwych przyczyn występowania usterek, tj. wykonano szczegółową diagnostykę układu wtryskowego i paliwowego, przeprowadzono jazdy drogowe w warunkach, określonych przez powoda jako te, w których występowała usterka, wymieniono osłonę, a na skutek usterki, zgłoszonej zleceniem nr (...), wykryto jeden błąd, którego skutkiem była wymiana alternatora. Ponadto pozwany wskazał, że zlecenie naprawy nr (...) odnosiło się do przeglądu systematycznego po 2 latach, jak również kolejnych usterek, zgłoszonych przez powoda. W trakcie czynności wymieniono 1 rurkę przepływu, nie odczytano żadnych błędów. Ustalono, że przy charakterystycznym sposobie użytkowania samochodu przez klienta, zalecana jest wymiana pompy i zespołu filtra, a także częste „przepalanie” auta. W ocenie pozwanego powyższe okoliczności świadczą o niewykazaniu przez powoda niezgodności towaru z umową. Pozwany wyjaśnił również, że w przedmiotowej sprawie wymianę samochodu na nowy należy uznać za niemożliwą, jak również wymagającą nadmiernych kosztów. Brak jest bowiem możliwości wymiany na nowy samochodu P. (...) wyprodukowanego w 2013 r. z takim samym wyposażeniem, jaki nabył powód w dniu 28 czerwca 2013 r., gdyż aktualnie na rynku nie są dostępne nowe samochody tej samej marki i modelu z rocznika 2013. Ponadto pozwany nie dysponuje samochodem, jakiego żąda powód. Dodatkowo pozwany podniósł, że dostarczenie powodowi samochodu tej samej marki i modelu z roku bieżącego z innym, lepszym wyposażeniem, doprowadziłoby z kolei do poniesienia przez pozwanego nadmiernych kosztów i wzbogacenia powoda.

Pismem z dnia 01 marca 2016 r. pozwany wniósł o zawiadomienie o toczącym się procesie **(...) Spółki z o.o. z siedzibą w W.** i wezwanie jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego. Spółka ta nie zgłosiła swego przystąpienia jako interwenient uboczny. (pismo z dnia 01.03.2016 r., k. 102, potwierdzenie odbioru zawiadomienia, k. 108)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód J. A. kupił w dniu 26 czerwca 2013 r. od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. samochód marki P. (...) o nr nadwozia (...).

(bezsporne, ponadto dowód: zamówienie nowego samochodu k. 5)

W dniu 05 grudnia 2013 r. powód po raz pierwszy zgłosił usterkę pojazdu, polegającą na tym, że samochód „nie wchodzi na obroty na luzie losowo”.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 9)

W dniu 14 lutego 2014 r. powód zgłosił pozwanemu usterkę, polegającą na nierównych obrotach silnika, braku reakcji na wciśnięcie pedału przyspieszenia. Podał też, że rośnie średnie spalanie na postoju.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 10)

W dniu 3 kwietnia 2014 r. powód zgłosił nieprawidłowość, polegającą na „przygasaniu” silnika w czasie jazdy, traceniu obrotów i gwałtownym przyspieszaniu. Pozwany odnotował brak zgłoszonego zachowania pojazdu podczas wizyty w serwisie oraz wysłanie zapytania do Pomocy (...) P.. Taką samą usterkę powód zgłosił także w dniu 18 kwietnia 2014 r.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 11, zlecenie naprawy (...) k. 12)

W dniu 20 czerwca 2014 r. przeprowadzono przegląd systematyczny pojazdu po roku, podczas którego powód wskazał na nieprawidłowości w postaci „szarpania” silnika podczas jazdy losowo – z rana lub po przejechaniu około 20 km.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 13)

Kolejne zgłoszenie powoda miało miejsce w dniu 29 lipca 2014 r. i dotyczyło szarpania silnika podczas jazdy i nagłego przyspieszania.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 14)

W dniu 17 grudnia 2014 r. powód zgłosił serwisowi usterkę w postaci losowo chwilowej utraty mocy przez silnik pojazdu, a następnie samoczynnego przyspieszania.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 15)

W dniu 15 stycznia 2015 r. powód ponownie zgłosił się do serwisu, wskazując na brak reakcji silnika na wciśnięcie pedału przyspieszenia oraz na szarpanie silnika i samoczynne gwałtowne przyspieszanie bez wciśnięcia pedału gazu.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 16)

Kolejne usterki w pojeździe powód zgłosił w dniu 13 kwietnia 2015 r., wskazując na ponadnormatywne zużycie paliwa (14 litrów/100 km) i na tzw. zamulenie silnika około godziny 12.00 tego dnia.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 17)

W dniu 15 maja 2015 r. powód ponownie zgłosił usterkę, polegającą na losowym „szarpaniu” silnika, braku reakcji na wciśnięcie pedału przyspieszenia. Zgłoszenie to zweryfikowano na zlecenie P. (...). Taką samą usterkę powód zgłosił w dniu 24 czerwca 2015 r. podczas przeglądu systematycznego po dwóch latach. Ponadto odnotowano, że odstaje osłona z tworzywa sztucznego na drzwiach tylnych prawych.

(dowód: zlecenie naprawy (...) k. 18, zlecenie naprawy (...) k. 19)

Pozwany dokonywał każdorazowo weryfikacji zgłaszanych przez powoda nieprawidłowości i usterek, a niejednokrotnie jazd próbnych w różnych warunkach, jednakże w pojeździe nie stwierdzano ich występowania.

(dowód: zlecenia napraw wraz z adnotacjami k. 70-82, zeznania świadka W. S. (1) k. 126v, zeznania świadka M. G. k. 126v-127)

W dniu 06 maja 2015 r. powód zlecił przedstawicielowi (...) Spółce z o.o. z siedzibą w C. diagnostykę komputerem serwisowym w celu wykonania odczytu pamięci sterowników. Na skutek tego odczytu ujawniono w pojeździe powoda szereg błędów.

(dowód: zlecenie naprawy nr (...) wraz z wydrukiem odczytu k. 20, 23, k. 110-113)

Pismem z dnia 25 czerwca 2015 r. powód wezwał pozwanego do wymiany wadliwego samochodu marki P. (...) nr nadwozia (...) na samochód tej samej marki i modelu, wolny od wad.

(dowód: pismo z dnia 25 czerwca 2015 r. wraz z dowodem nadania k. 35-36)

W odpowiedzi na powyższe, pozwany w piśmie z dnia 29 czerwca 2015 r. odmówił spełnienia roszczenia powoda, podkreślając, że mimo wielokrotnych wizyt powoda w prowadzonej przez pozwanego Autoryzowanej Stacji Obsługi marki P. nie udało się potwierdzić istnienia niezgodności towaru z umową.

(dowód: pismo z dnia 29 czerwca 2015 r. k. 37)

W dniu 23 marca 2016 r. powód zlecił wykonanie prywatnej opinii rzeczoznawcy zrzeszonemu w (...) Spółce z o.o. z siedzibą w W. w celu ustalenia stanu technicznego przedmiotowego pojazdu. W dniu 26 marca 2016 r. rzeczoznawca mgr inż. S. K. wydał opinię, w której stwierdził, że pojazd w obecnym stanie technicznym należy uznać za niesprawny technicznie oraz stanowiący zagrożenie w ruchu drogowym.

(dowód: opinia prywatna k. 117-120)

W dniu 8 lutego 2017 r. dokonano oględzin pojazdu powoda z udziałem przedstawiciela (...) serwisu (...) w G.. Wykonano zewnętrzne oględziny oraz oględziny wnętrza pojazdu, a następnie przeprowadzono jazdę próbną na odcinku 49 km. W czasie jazdy próbnej, prowadzonej przy różnych prędkościach i wszystkich przełożeniach, nie stwierdzono zjawiska utraty mocy silnika lub braku reakcji na pedał gazu. Następnie pojazd umieszczono na stanowisku warsztatowym i poddano kompleksowemu badaniu w oparciu o komputerowy system diagnostyczny marki P.. W wyniku przeprowadzonego badania w systemie komputerowym auta nie stwierdzono, aby zarejestrowano w nim błędy. W dniu oględzin pojazdu, tj. 8 lutego 2017 r., za zgodą powoda dokonano wgrania zaktualizowanej wersji oprogramowania numer 96 925 285 80, ponieważ do dnia oględzin aktualizacja oprogramowania nie została przeprowadzona i system operacyjny sterowania pojazdem był nieaktualny. Zalecenie aktualizacji oprogramowania wynikało z zaleceń platformy technicznej P. z Francji. Wykonanie powyższych czynności spowodowało, że opiniowany pojazd jest technicznie sprawny. Innych usterek w czasie kompleksowego badania pojazdu w dniu 8 lutego 2017 r. nie stwierdzono.

Usterka w postaci utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu jest wadą istotną. Usterka ta była usuwalna i została usunięta poprzez aktualizację oprogramowania. Pozostałe usterki, zgłaszane przez powoda, miały charakter eksploatacyjny, były objęte warunkami gwarancji. Były to usterki usuwalne i zostały usunięte w sposób prawidłowy i skuteczny. Naprawy pojazdu nie wpłynęły na obniżenie jego wartości, bowiem wykonano je w autoryzowanym serwisie samochodów P., przy użyciu oryginalnych części zamiennych. Nie obniżają one także sprawności technicznej pojazdu.

Poza usterką w postaci utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu, która była bezwzględnie niebezpieczna, pozostałe usterki nie miały wpływu na bezpieczeństwo jazdy.

Aktualnie pojazd jest technicznie sprawny, ze skutecznie usuniętą usterką układu napędowego. Obecnie pojazd kwalifikuje się do dalszej eksploatacji.

(dowód: opinia biegłego k. 213-223, ustna opinia uzupełniająca k. 262-263v)

Po aktualizacji oprogramowania pojazdu powoda zjawisko w postaci utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu nie powtórzyło się. Pojazd nie traci mocy, działa w sposób prawidłowy.

(bezsporne: vide wyjaśnienia powoda k. 264)

Zjawisko utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu nie było jednostkowe dla tego modelu pojazdów. W związku z tym fabryczni informatycy dokonali poprawy oprogramowania systemu soft, czyli systemu operacyjnego sterowania pojazdem, i nowa jego wersja została przekazana do (...). Zmiana oprogramowania systemu soft miała na celu wyeliminowanie usterki, polegającej na utracie mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu. Zmiana ta możliwa była od marca 2016 r. Po zmianie oprogramowania zjawisko to nie pojawiło się już w tym modelu samochodu P.. Zmiana oprogramowania przez producenta była reakcją na zgłaszane zjawisko utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu.

(dowód: opinia biegłego k. 213-223, ustna opinia uzupełniająca k. 262-263v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach, przedłożonych przez strony, bowiem ich wiarygodność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu, a także na zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków oraz zeznaniach powoda w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i korespondowały z powyższym materiałem dowodowym.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się dokonania przez pozwanego wymiany samochodu marki P. (...) na samochód tej samej marki i modelu, wolny od wad.

Spór między stronami sprowadzał się zasadniczo do kwestii, czy zakupiony przez powoda pojazd marki P. (...) posiadał wady, powodujące, że towar ten jest niezgodny z umową sprzedaży, zawartą przez strony, oraz czy niezgodność ta jest istotna.

W niniejszej sprawie podstawę roszczeń powoda stanowią przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176), która ma zastosowanie w przypadku umów sprzedaży rzeczy ruchomych, zawieranych pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą, i która wyłącza stosowanie przepisów art. 556-581 k.c.

Przepisy przywołanej ustawy konstytuują odpowiedzialność sprzedawcy za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową. W myśl art. 4 ust. 1 ustawy, sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru (ust. 2 art. 4). W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru

lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować. Istotne jest także, czy wada powstała na skutek niewłaściwego użytkowania towaru, czy też produkt był nią dotknięty już w chwili zakupu (wydania towaru).

Podkreślenia wymaga rozkład ciężaru dowodu istnienia niezgodności towaru z umową. Otóż w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że powód stwierdził wadę towaru, związaną z nieprawidłową pracą silnika pojazdu i polegającą na utracie mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu, przed upływem sześciomiesięcznego terminu od wydania towaru. Samochód został bowiem wydany powodowi 28 czerwca 2013 r., zaś pierwszą usterkę powód zgłaszał już 5 grudnia 2013 r., a zatem niewątpliwie przed upływem ww. terminu.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Nieodpłatność naprawy i wymiany w rozumieniu ust. 1 oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia (art. 8 ust. 2).

Jak wskazano na wstępie, pomiędzy stronami sporna była sama zasada dochodzonych przez powoda roszczeń, czyli istnienie niezgodności zakupionego przez powoda towaru z umową w chwili jego wydania.

Rozstrzygnięcie powyższego wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych. W tym celu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej w osobie W. G.. Biegły sporządził opinię zgodnie z zakreśloną tezą dowodową, po dokonaniu oględzin pojazdu. Opinia biegłego jest jasna, logiczna i spójna oraz odpowiada na zasadnicze kwestie, wymagające wiadomości specjalnych. Na skutek zastrzeżeń do opinii zasadniczej biegły na rozprawie 28 czerwca 2017 r. wydał ustną opinię uzupełniającą, w której podtrzymał w całości stanowisko, wyrażone w opinii zasadniczej i odniósł się do zarzutów, podnoszonych przez pozwanego. Zarówno pisemna opinia zasadnicza, jak i ustna opinia uzupełniająca zostały w sposób przekonywujący uzasadnione i nie zostały zakwestionowane przez strony żadnym zarzutem, który mógłby wywołać wątpliwości co do wiedzy, fachowości i bezstronności biegłego. W związku z powyższym Sąd w całości podzielił ich wnioski.

Faktem jest, że w czasie przeprowadzania przez biegłego oględzin pojazdu i jazdy próbnej, nie stwierdził on występowania zjawiska utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu. Biegły powołał się jednakże na konieczność aktualizacji oprogramowania pojazdu w oparciu o dane serwisowe, zgodnie z zaleceniem producenta, na podstawie stwierdzonych okoliczności i przypadków występowania w modelu P. (...) usterki, polegającej na utracie mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu. Na uwagę zasługują wyjaśnienia biegłego, który podał, że wszystkie autoryzowane serwisy w Polsce posiadają łącze komputerowe z P. (...) w W.. Wszystkie przeprowadzone badania rejestrowane są w P. (...) w W., co oznacza, że każde podłączenie samochodu do komputera odnotowane jest w P. (...) w W. wraz z opisem, jeżeli są jakieś niedomagania. Ten materiał jest przekazywany do P. Francja, tj. do producenta ww. pojazdu. W związku z tym, że zjawisko utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu nie było jednostkowe w przypadku tego modelu pojazdów, fabryczni informatycy dokonali poprawy oprogramowania systemu soft, który został przekazany do autoryzowanych stacji w celu aktualizacji tegoż oprogramowania w sprzedanych samochodach tego typu, tj. modelu P. (...). Mimo tego, że ww. usterka nie rejestrowała się jako błąd w pamięci systemu komputerowego pojazdu, to do badania dołączany był opis w formie pisemnej, dotyczący powyższej usterki i stąd wiedza producenta na ten temat. Zmiana oprogramowania systemu soft miała na celu wyeliminowanie usterki, polegającej na utracie mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu. Biegły stwierdził też, że po zmianie oprogramowania zjawisko to nie pojawiło się już w tym modelu tego samochodu. Zmiana oprogramowania przez producenta była reakcją na zgłaszane przypadki utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu. W marcu

2016 r. możliwa była zmiana oprogramowania, dedykowana do użytkowników samochodów marki P. (...). Biegły wyjaśnił ponadto, że wprowadzenie przez autoryzowany serwis opisanej wyżej zmiany w oprogramowaniu, powoduje całkowite usunięcie – wykluczenie występowania wskazanej usterki – niesprawności pojazdu. Okoliczności te zostały potwierdzone w ramach doświadczeń oraz zrealizowanych napraw tego typu przez m.in. serwis (...) w G..

Mając na uwadze powyższe, a także w związku z udokumentowanymi, licznymi zgłoszeniami powoda ww. usterki w zakupionym u pozwanego pojeździe, Sąd uznał, iż faktycznie w chwili jego wydania był on towarem niezgodnym z umową, posiadał bowiem usterkę związaną z utratą mocy silnika oraz brakiem reakcji na pedał gazu. Jak wynika z opinii biegłego, zjawisko to mimo jego występowania w tym modelu samochodu P., nie rejestrowało się jako błąd w pamięci systemu komputerowego pojazdu. Zatem niestwierdzenie go w pamięci systemu komputerowego pojazdu powoda nie przesądza o tym, że ten egzemplarz był wolny od powyższej wady. Fakt zainteresowania się przez producenta ww. zjawiskiem i podjęcie przez niego działań, które w efekcie końcowym doprowadziły do konieczności zmiany oprogramowania w tym modelu P. i je skutecznie wyeliminowały, zdaniem Sądu uzasadnia tezę o występowaniu również w pojeździe powoda opisanego zjawiska, stanowiącego o tym, że towar konsumpcyjny w chwili jego wydania był niezgodny z umową.

Sąd jednakże miał na uwadze ustanowioną w art. 316 k.p.c. zasadę aktualności orzekania, która oznacza, że podstawą wyrokowania jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, przy wydawaniu wyroku zatem sąd może – z wyjątkiem przewidzianym w art. 224 § 2 – uwzględniać tylko to, co w chwili zamknięcia rozprawy stanowiło element stanu faktycznego i prawnego (J. Gudowski, Komentarz do art. 316 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2016). Zgodnie bowiem z przepisem art. 316 § 1 k.p.c., po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy.

Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę podziela powszechnie przyjęty w doktrynie i orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym stan istniejący w chwili zamykania rozprawy i decydujący o zasadności lub bezzasadności żądania może być inny niż ten, który istniał w chwili wytaczania powództwa i był podłożem roszczenia (por. orzeczenie SN z dnia 19 lutego 1937 r., C.I. 799/36, PS 1938, poz. 63 i wyrok SN z dnia 5 września 1975 r., I CR 526/75, OSNCP 1976, nr 7–8, poz. 171 z omówieniem J.S. P., Przegląd orzecznictwa, NP 1977, nr 5, s. 689 i W. S., Przegląd orzecznictwa, PiP 1977, z. 12, s. 120).

Przez stan rzeczy, istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, należy rozumieć stan faktyczny, ustalony przez sąd na podstawie dowodów, przeprowadzonych zgodnie z regułami postępowania dowodowego, przewidzianymi w art. 227 k.p.c. i nast., oraz obowiązujący stan prawny (wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113 z glosami J. Wiercińskiego, PS 1998, nr 6, s. 107 i R. Stefanickiego, M. Praw. 2000, nr 9, s. 580 oraz postanowienie SN z dnia 26 czerwca 2002 r., III CKN 537/00, IC 2003, nr 3, s. 52). Oznacza to m.in., że sąd może uwzględnić roszczenie, które w chwili wnoszenia pozwu było jeszcze niewymagalne, a wymagalność uzyskało w toku postępowania, przed zamknięciem rozprawy. I na odwrót, sąd oddala roszczenie zasadne w chwili wnoszenia pozwu, ale bezzasadne w chwili zamknięcia rozprawy (por. uchwałę SN z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 119/13, OSNC 2015, nr 1, poz. 1 z omówieniem T. S., Przegląd orzecznictwa, (...) 2015, nr 3, s. 18).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w chwili zamknięcia rozprawy pojazd, należący do powoda, był w pełni sprawny, bowiem na skutek aktualizacji oprogramowania usunięta została usterka w postaci utraty mocy silnika oraz braku reakcji na pedał gazu. Z opinii biegłego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że przedmiotowy pojazd jest aktualnie sprawny technicznie i że występowanie usterki utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu zostało definitywnie usunięte. Inne usterki, zgłaszane pozwanemu, miały natomiast charakter eksploatacyjny, objęte były warunkami gwarancji i zostały przez niego prawidłowo i skutecznie usunięte. Podkreślenia wymaga, że wykonane naprawy nie obniżają ani sprawności technicznej pojazdu, ani jego wartości, jako że wykonano je w autoryzowanym serwisie i przy użyciu oryginalnych części. Wyeliminowanie również usterki utraty mocy silnika i braku reakcji na pedał gazu poprzez aktualizację oprogramowania spowodowało, że wartość rynkowa

pojazdu nie zmniejszyła się i jako sprawny technicznie kwalifikuje się do dalszej eksploatacji (vide opinia biegłego k.216-217, 219). Skoro tak – brak w ocenie Sądu podstaw do orzekania o wymianie pojazdu na nowy.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o powołane przepisy, powództwo podlegało oddaleniu (pkt 1 wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę zasady słuszności oraz charakter sprawy, Sąd postanowił nie obciążać powoda kosztami procesu na rzecz pozwanego. Sąd miał przede wszystkim na względzie charakter przedmiotowej sprawy oraz okoliczność, iż powód wytaczając powództwo przekonany był o słuszności swoich twierdzeń, a przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło ich zasadność. Do oddalenia powództwa natomiast doszło na skutek zmiany okoliczności, spowodowanej działaniami producenta pojazdu i zmianą oprogramowania systemu operacyjnego sterowania pojazdem, które miały miejsce w toku procesu.

SSR Agnieszka Brzoskowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

O., dnia 14 sierpnia 2017 r. SSR Agnieszka Brzoskowska